

המלכות שהיא אות ד' הוא סוד אחד ושלמות הייחוד שבו להיות אח"ד. א"ח, כָּלִיל
 ט' סְפִירָאן, דְּאִינוּן א' אֵין סוּף. ח' תְּמִנָּא סְפִירָאן,
 מַחְכְּמָה עַד יְסוֹד כי הנה ז"א הוא סוד א"ח, מאחר שיש בו ט"ס שהם האות א'
 של הכתר דז"א הנקרא א"ס בערך הספירות התחתונות, ועוד ח' ספירות מחכמה עד היסוד
 שביחד הם ט"ס. ד' מַלְכוּת, קוּצָא דִּילָהּ, בָּהּ אֲשֶׁת־לִימו
 לְעֶשְׂרָה, דְּאִינוּן יו"ד ה"א וְא"ו ה"א. ד' כָּלִילָא מִד'
 אֲתוּנוּן יְהוָה וזו המלכות היא האות ד', [תה] וקוץ האות ד' שבסוד עטרת היסוד היא
 המשלימה את ז"א לעשר ספירות, ובזה יש בו י' אותיות של שם מ"ה, וע"י סוד אח"ד זו
 המלכות שהיא האות ד' היא כלולה מעשר ספירות הרמוזות בד' אותיות הוי"ה.

המלכות היא המצווה החמישית של 'והגית בו יומם ולילה'

פְּקוּדָא חֲמִישָׁאָה, (יהושע א) וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וּלְיָלָה [תו] וכן
 המלכות היא המצווה החמישית של 'והגית בו יומם ולילה'. אִיהִי
 אוֹרֵייתָא דְּבִכְתָּב מִסְטָרָא דְּחֶסֶד. וְאוֹרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה
 מִסְטָרָא דְּגִבּוּרָה. דְּבַחוּן חֲכָמָה וּבִינָה כי הנה המלכות נקראת

אור הרשב"י

שיעסוק תמיד בעבודתו, ואין לך מצוה תמידית
 שאינה נפסקת לעולמים כמו מצות לימוד
 תורה, ולכן זו המצוה היא אחר כל אותם
 המצוות, כי הנה המצוות הקודמות הם בנ"ר
 ובחג"ת, ומצווה זו היא בת"ת בבחינתו הכלולה
 בחו"ג שנקשרים במלכות.

[תה] מאחר שהיא עומדת כנגד ד' ספירות ז"א
 שהם שש"ת ונה"י, או מפני שהיא דלה ועניה
 מאחר שאין לה מגרמא כלום.

[תו] כתב הרמ"ק שאחר שיהיה האדם מוחזק
 בד' המצוות האלו שהם: א' שיאמין שיש אלוה
 שממנו מצוי הכל, ב' שיירא ממנו, ג' שיאהב
 אותו, ד' שיאמין בייחודו, אז אח"כ ראוי

תורה שבכתב מצד שהיא קשורה בחסד, והיא נקראת תורה שבעל פה מצד שהיא קשורה בגבורה שבהם מלובשים החכמה והבינה, ועי"כ הוא מחכים ומבין בתורה. **בְּמָה יְדֹאֲקֻמוּהָ מֵאֵרִי מִתְּנִיתִין, הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדֵרִים. לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין** והוא כמו שביארו בעלי המשנה ואמרו הרוצה להחכים ידרים להעשיר יצפין, [תז] דהיינו שהחכמה היא בצד דרום של החסד, והבינה שממנה העשירות היא בצד צפון של הגבורה. **וְעִמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא כְּלִיל תְּרוּוֹיְיָהּ, וּבְגִין דָּא אֶתְקָרִי שָׁמַיִם, כְּלִיל אֵשׁ וּמִים, אֵשׁ דְּגִבּוּרָה, וּמִים דְּחֶסֶד** וזה העמוד האמצעי ת"ת הוא כולל את החו"ג, ומשום כך הוא נקרא שמים שהוא נוטריקון אש ומים, [תח] דהיינו אש מצד הגבורה ומים הוא מצד החסד שהם נכללים בת"ת הנקרא שמים, ומשום כך הוא כולל את התורה שבכתב שמצד החסד ואת התורה שבעל פה שמצד הגבורה והוא כולל אותם באחדות אחת (רמ"ק).

סוד כתר תורה שמעל הספר תורה

וּבְגִין דָּא כְּתָר, דְּאִיהִי [תט] כַּף, (במדבר ז) עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה, חֶפֶף בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ. דְּאִינוּן יו"ה, תֵּלֶת אֶתְוּוּן,

[תז] כדאיתא בבבא בתרא דף כה עמוד ב' אמר רבי יצחק: הרוצה שיחכים - ידרים, ושיעשיר - יצפין, וסימניך: שלחן בצפון ומנורה בדרום; ורבי יהושע בן לוי אמר: לעולם ידרים, שמתוך שמתחכם מתעשר, שנאמר: אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד. [תח] וכדאיתא בבראשית רבה פרשת בראשית פרשה ד' ויקרא אלהים לרקיע שמים, רב אמר אש ומים, רבי אבא בר כהנא אמר משום רב נטל הקדוש ברוך הוא אש ומים ופתכן זה בזה ומהן נעשו שמים. [תט] היהל אור גורם כתר דאיהו.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

אֶתְעַבְדוּ כֹהֵן, עַל ו' והנה מכיון שהחז"ג שהם סוד תורה שבכתב ובעל פה הם נכללים בת"ת, אז לכן אותיות יה"ה שהם כמנין כ' הם נעשים כתר על ו' דז"א בסוד 'עשרה עשרה הכף בשקל הקודש', דהיינו שהחסד שהוא אות י' כמנין עשרה, והגבורות שהם אותיות ה' ה' כמנין עשרה, שביחד הם מנין כ', הם נכללים בז"א שהוא אות ו' הנקרא שקל הקודש (יהל אור). **וְהֵינּוּ כְּנֶגֶד כְּתָר תּוֹרָה, ו' הֵינּוּ סֵפֶר תּוֹרָה, כֹּהֵן עֲטָרָה עַל רִישָׁהּ. וְכָלֹא יְהוָה, כ"ו בְּחוֹשֶׁבֶן** ובזה הם סוד כתר תורה שמעל הספר תורה, דהיינו שאות ו' דז"א היא ספר תורה ואות כ' שהן אותיות יה"ה הם עטרה וכתר על ראשו, וביחד כל שם הוי"ה הוא מנין כ"ו שז"א כולל את כולו (יהל אור).

המלכות היא המצווה השישית של תפילין של יד שבזרוע השמאלית

פְּקוּדָא שְׁתִּיתָא, אֵיהִי תְּפִלָּה שֶׁל יָד, בְּדְרוּעָא שְׁמָאלָא [תני] וכן המלכות היא המצווה השישית של תפילין של יד שבזרוע השמאלית, דהיינו שהמלכות היא סוד תש"י לז"א והתש"י של ז"א הם התש"ר שלה (שעה"כ דרוש ה' דתפילין). **וּמִפְטָרָא דְּגְבוּרָה ה' דִּיד פְּהָה, מִפְּתָר יַעֲרָ דְּגְבוּרָה, ה' סְפִירָאן, וְאֵינּוֹן תְּפִילִין דְּרִישָׁא דְּעַמּוּדָא**

אור הרשב"י

משעבד ומקדש את מלבושו, ובמזוזה הוא משעבד את כל נכסיו, וע"י אות ברית הוא משעבד בפרטות את כל רמ"ח אבריו, וכאן מבאר את ד' המצוות האלו התלויות במלכות מצד ייחודה עם ז"א.

[תני] וכתב הרמ"ק שעתה מבאר עוד ד' מצוות של תפילין וציצית מזוזה אות ברית, מאחר שלצורך הייחוד צריך האדם שלעבד את גופו ונשמתו ומלבושיו וקניניו לקב"ה, כי בתפילין הוא משעבד את גופו ונשמתו, ובציצית הוא

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

דְּאַמְצַעִיתָא והנה כשהמלכות היא מצד הגבורה דו"א, אז היא סוד ה' של יד כהה, דהיינו שהיא מקבלת ה' הארות מה' ספירות של כח"ב ח"ג שהם סוד תש"ר דו"א הנקרא העמוד האמצעי, דהיינו שהכתר הוא סוד הבית של התפילין וחז"ב חו"ג הם סוד ד' הפרשיות. **וְאִיהִי קֶשֶׁר תִּלְתִּית רְצוּעוֹת, דְּאִינוּן נֶצַח הוֹד יְסוֹד** וכן המלכות היא הקשר של ג' הרצועות של התפילין שהם ב' רצועות בתש"ר שבסוד נו"ה ורצועה אחת בתש"י שמצד היסוד, וזו המלכות העומדת כנגד נה"י דו"א היא קושרת את שלושתם.

המלכות היא המצווה השביעית של מצוות ציצית

וְאִיהִי פְקוּדָא שְׁבִיעָא, מִצְוֹת צִיצִית, כָּלִיל תְּכֵלֶת וְלָבָן, דִּינָא וְרַחֲמֵי וכן המלכות היא המצווה השביעית של מצוות ציצית שהיא כוללת תכלת ולבן, שהם סוד דין ורחמים שבהם הקב"ה מנהיג את העולם. **בְּנוֹרָא, יֵשַׁא חֲנוּרָא לָא אָכִיל. תְּכֵלֶת, אָכִיל וְשָׁצִי,** (מלכים א יח) **וְתֹאכַל אֶת הָעוֹלָה** כי הנה באש של הנר, יש אש לבנה שאיננה אוכלת ומכלה, ויש אש של תכלת האוכלת ומכלה, דהיינו שהתכלת האחוז בפתילה הוא שואב ושורף את השמן, שבזה הוא סוד 'ותאכל את העולה', והלבן ניזון באמצעות התכלת שהוא אמצעי בינו לבין הפתילה והשמן (רמ"ק). **חֲנוּר מִיִּמִּינָא, תְּכֵלֶת מִשְׁמָאלָא, עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, יְחוּד בֵּין תַּרְוִיחָהוּ, יְרוֹק** כי הנה אש לבנה הוא מצד החסד שבימין והתכלת הוא מצד הגבורה שבשמאל, וז"א הנקרא עמוד האמצעי הוא הגוון הירוק המייחד את שניהם. **בְּגִין דָּא**

הלימוד היומי